

ΜΑΤΙΕΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗ

# «ΠΑΛΑΜΗ ΑΝΟΙΓΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ»

(ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ)

ΤΗΣ ΑΣΤΕΡΩΣ Φ.

Παίν μερικές δεκάδες, κυκλοφόρησε ή μικρή μιά φροντισμένη ποιητική συλλογή της Έλλης Παιονίδου. Κι' όπως συμβαίνει συνήθως, κάθε νέα ποιητική συλλογή φωνά και νέο ενδιαφέρον σ' όσους ασχολούνται ή παρακολουθούν την λογοτεχνική κίνηση του νησιού μας. Έτσι, και η συλλογή της Έλλης Παιονίδου παίρνει τη θέση της στην διδασκαλία ή στην προσωπική γωνιά του καθενός που αγαπά την τέχνη.

Η συλλογή τούτη, είναι ένα μικρό βιβλιαράκι, που περικλείει όλην την ποιητική δημιουργία

της Έλλης Παιονίδου, 23 ποιήματα, τα όποια παρ' όλων των μικρών αριθμών τους, αγκαλιάζουν πολλά ζητήματα κι' ανθρώπινες καταστάσεις. Χαρακτηριστικό κοινό για όλα τα ποιήματα, είναι ο έντελώς προσωπικός τόνος και η αισιοδοξία που τα διακρίνουν. Έχει για τίτλο ή συλλογή «Παλάμη ανοιγμένη στον ήλιο» παρμένο από το πρώτο ποίημά της «Κύπρος» όπου ελαφάνερα διαφαίνεται η ιστορική και η αγάπη της νέας ποιήτριας για την πατρίδα της που την περιγράφει με πολλή τρυφερότητα.

Παίρνω  
την άστραφτερή παλέττα της Μεσογείου  
κι ανεκατεύω σ' αυτή  
όλα τα χρώματα τ' ουρανού τόξου  
Βάζω μοντέλλο  
την ανοιγμένη μου παλάμη  
Νά ή Κύπρος!  
Μιά παλάμη ανοιγμένη στον ήλιο.

Στο ποίημα «Μιά Άνοιξη» παρουσιάζει μιά άνοιξη πολύ διαφορετική από αυτήν που συνηθίζουμε να λέμε και να γνωρίζουμε.

Με ένα κάπως ρομαντικό τόνο και μιά δυνατή αισιοδοξία, τραγουδά:

Τούτη ή Άνοιξη που τραγουδάω έφέτος  
δεν άφώρα ρόδινα πέπλα.  
Είναι γυμνωμένη — λάσπη κι αίμα —  
με τα χέρια μας.  
Γι αυτό δεν της χρειάζεται  
το κελάθημα τ' άθρονιού  
για ν' αποδείξη την ύπαρξή της.

Σε άλλα ποιήματα συναντούμε τον Έρωτα, με την κυριαρχία του στον άνθρωπο, την φύση που πάντα διαδραματίζει κάποιο ρόλο στην ζωή μας, τα τριπία που είναι μαζεμένο μέσα στην ανθρώπινη ψυχή. Επίσης διάφορα γεγονότα έπείρασαν στην ποίηση της Έλλης Παιονίδου διεθνή, και τοπικά, όπως ή θάνατος του Γκριμάου, ή έπέτειος της 7ης του Νιόβη, ή δολοφονία του Έλληνα αγωνιστή Λαμπράκη και

ή άνώμαλη ζωή του νησιού μας. Σ' όλα αυτά ή ποιήτρια εκφράζεται με τον δικό της ξεχωριστό τρόπο, με πολλή συγκίνηση, δύναμη και αισιοδοξία. Η κλασσική δημιουργία δίδει το «παρόν» της με το ποίημα «Έκάθη» αφιερωμένο στην τραγική μάνα που έχασε και τα 40 παιδιά της στον πόλεμο της Τροίας, και που προσφέρεται με έντονο τραγικό ύφος.

Έκάθη, τραγική μάνα,  
μάννα πιό καρποφόρα κι άπ' τη γη,  
πιό μαυροφόρα κι άπ' το χάρο.  
'Η δική σου ή μοίρα  
δεν αφήνει να δής ανάπαυση.  
'Η ματιά σου  
τρελλή άπ' τον πόνο,  
μπαίνει μέσ την ματιά της κάθε μάνα  
και ψάχνει  
γιομάτη έκδίκηση  
για κάθε είδος δούρειο ίππο  
που άνοφάινεται στον όρίζοντα.

Η έδωση αυτή της Έλλης Παιονίδου, αποτελεί μιά προσφορά στην κυπριακή λογοτεχνική κίνηση, και προσφέρει άπέραντη χαρά σ' όσους θέλουν πραγματικά την πρόοδο και την πνευματική ανάπτυξη του νησιού μας.

Επίσης εμυχαίνει τους νέους ποιητές και λογοτέχνες για την δημοσίευση των κειμένων τους που πλουτίζουν με αυτόν τον τρόπο την πνευματική ζωή του τόπου μας.

ΑΣΤΕΡΩ Φ.